

Ewa Dobrzyńska-Lankosz

Status prawny bibliotekarzy akademickich, ze szczególnym uwzględnieniem bibliotekarzy dyplomowanych

Bibliotheca Nostra : śląski kwartalnik naukowy 3/3, 84-92

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

EWA DOBRZYŃSKA-LANKOSZ
AGH w Krakowie

STATUS PRAWNY BIBLIOTEKARZY AKADEMICKICH, ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM BIBLIOTEKARZY DYPLOMOWANYCH

Biblioteka akademicka posiada status biblioteki naukowej i jej zadaniem jest gromadzenie, opracowywanie i przechowywanie zbiorów niezbędnych do prowadzenia badań naukowych i realizacji procesu dydaktycznego, organizowanie dostępu do źródeł informacji naukowej, obsługa pracowników naukowych i studentów, prowadzenie działalności dydaktycznej, bibliograficznej, dokumentacyjnej, wydawniczej, informacyjnej oraz naukowo-badawczej z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej, a także obsługiwanych przez daną placówkę dziedzin nauki. Do realizacji tak szerokiego spectrum zadań niezbędny jest dobrze wykształcony zespół pracowników. Art. 29 Ustawy o bibliotekach brzmi: „Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach bibliotekarskich powinni posiadać kwalifikacje bibliotekarskie. Tworzą oni grupę zawodową bibliotekarzy” [Ustawa, 1997]. Zgodnie z tym zapisem do pracy w bibliotece akademickiej przyjmowane są osoby po studiach bibliotekoznawczych (do zatrudnienia nawet na stanowisku starszego bibliotekarza wystarczy licencjat), a także specjaliści z innych dziedzin, o ile profil danej biblioteki tego wymaga oraz, na niższe stanowiska, personel pomocniczy, od którego wymaga się średniego wykształcenia (np. magazynierzy). Stanowiska, na których zatrudniani są pracownicy w bibliotekach szkół wyższych oraz wymagania kwalifikacyjne, jakie trzeba spełnić, by zajmować dane stanowisko określa rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego [Rozporządzenie, 2011]. Zasadniczo są to stanowiska: młodszego bibliotekarza, bibliotekarza, starszego bibliotekarza i kustosza, choć wspomniane rozporządzenie wymienia ich znacznie więcej.

Ponadto pracownikami bibliotek akademickich są dyplomowani bibliotekarze i dyplomowani pracownicy dokumentacji i informacji naukowej. Są oni nauczycielami akademickimi i zatrudnia się ich na stanowiskach:

- starszego kustosza dyplomowanego, starszego dokumentalisty dyplomowanego;

- kustosa dyplomowanego, dokumentalisty dyplomowanego;
- adiunkta bibliotecznego, adiunkta dokumentacji i informacji naukowej;
- asystenta bibliotecznego, asystenta dokumentacji i informacji naukowej.

Warunki, jakie należy spełnić, by zajmować jedno z wymienionych stanowisk określa Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 21 sierpnia 2006 roku w sprawie kandydatów na dyplomowanego bibliotecarza oraz dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej [Rozporządzenie, 2006]. Weryfikacji wiedzy i potwierdzenia wysokich kwalifikacji osób, które pragną być zatrudnione na jednym ze stanowisk przewidzianych dla bibliotecarzy dyplomowanych dokonuje Komisja Egzaminacyjna powołana na mocy wspomnianego rozporządzenia. W skład Komisji wchodzi przedstawiciele pracowników naukowych instytutów bibliotekoznawstwa oraz pracowników bibliotek akademickich i archiwów co najmniej ze stopniem doktora. Natomiast awansowanie bibliotecarza dyplomowanego na wyższe stanowisko następuje na podstawie oceny jego pracy zawodowej, dydaktycznej lub naukowej i opublikowanego dorobku oraz po spełnieniu wymogu odpowiedniego stażu pracy. Oceny tej dokonuje rada biblioteczna lub odpowiednia rada naukowa – w zakresie lub specjalności: bibliologia, bibliotekoznawstwo i informacja naukowo-techniczna, archiwistyka lub muzealnictwo.

Jak pisze Artur Jazdon, [Jazdon, 2012, s. 3] droga awansu bibliotecarza zatrudnionego w bibliotece akademickiej jest podobna do drogi awansu innych grup pracowników naukowych. Asystentem może zostać każdy absolwent studiów wyższych, ale dla uzyskania stanowiska adiunkta potrzebny jest doktorat, żeby natomiast zostać samodzielnym pracownikiem nauki trzeba uzyskać habilitację.

Wymagania stawiane bibliotekarzom zatrudnionym w bibliotekach akademickich zawsze były dosyć wysokie, choć żaden ze szczebli awansu, przewidziany dla bibliotecarzy dyplomowanych, nigdy nie wymagał i do dnia dzisiejszego nie wymaga uzyskania stopnia doktora czy doktora habilitowanego. W okresie międzywojennym bibliotecarzy zaliczano do tzw. pomocniczej siły naukowej [Ustawa, 1920] lub do nauczycieli nieakademickich (wraz z asystentami, adiunktami i lektorami) [Ustawa, 1933]. Bibliotecarze byli pracownikami mianowanymi i zaliczano ich do pracowników państwowej służby cywilnej, co wiązało się ze znacznymi przywilejami (wysokie wynagrodzenie, gwarancja zatrudnienia do emerytury itp.). By zostać zatrudnionym na jednym ze stanowisk bibliotekarskich należało posiadać dyplom szkoły akademickiej, odbyć roczną służbę przygotowawczą i zdać egzamin na stanowiska pierwszej kategorii w państwowej służbie bibliotecznej [Rozporządzenie, 1930]. Egzamin był zbliżony do późniejszych egzaminów dla kandydatów na stanowiska bibliotecarza dyplomowanych [Kosek, 2003, s. 3-7].

Bezpośrednio po II wojnie światowej pierwszy akt prawny dotyczący szkolnictwa wyższego nie wymieniał bibliotekarzy [Dekret, 1947]. Ale już w ustawie z 1951 roku pojawiła się grupa pracowników służby bibliotecznej [Ustawa, 1951], a w ustawie o szkolnictwie wyższym z 1958 roku poza pracownikami służby bibliotecznej wymieniono grupę bibliotekarzy dyplomowanych i dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej [Ustawa, 1958]. Cztery, zachowane do dnia dzisiejszego, stanowiska bibliotekarzy dyplomowanych, ustawowo włączone zostały do grupy nauczycieli akademickich. Ustawa z 1982 roku włączyła dyplomowanych do grupy pracowników naukowo-dydaktycznych [Ustawa, 1982], natomiast kolejna, z 1990 roku wyprowadziła dyplomowanych z grupy nauczycieli, a jednocześnie wprowadziła zapis mówiący o tym, że do osób posiadających uprawnienia bibliotekarzy dyplomowanych oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej stosuje się przepisy dotyczące pracowników naukowo-dydaktycznych [Ustawa, 1990].

Akty wykonawcze do poszczególnych ustaw regulowały wymagania kwalifikacyjne dla bibliotekarzy dyplomowanych, warunki i tryb zatrudnienia, zasady i tryb zdawania egzaminu kwalifikacyjnego.

Zakres wiedzy i dorobku, którego oczekiwano od kandydatów na bibliotekarzy dyplomowanych, na przestrzeni lat ulegał zmianom, niemniej zawsze wymagania stawiane wobec nich były wysokie i mobilizowały do podnoszenia kwalifikacji. Zupełnie zatem niezrozumiałe są propozycje deregulacyjne, sprowadzające się *de facto* do akceptacji miernoty i negacji profesjonalizmu w bibliotekach [Grzeszczuk, 2012].

Kolejna, obowiązująca do dzisiaj ustawa, ponownie włączyła dyplomowanych do grupy nauczycieli akademickich [Ustawa, 2005]. Zawiera ona ważny z punktu widzenia naszych rozważań art. 117, określający warunki, jakie powinien spełniać kandydat na dyplomowanego bibliotekarza oraz dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej, formę i tryb postępowania kwalifikacyjnego stanowiącego podstawę do przyznawania uprawnień bibliotekarza dyplomowanego oraz warunki zatrudnienia na poszczególnych stanowiskach.

Na początku 2012 roku rozpowszechniona została informacja o planowanym przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego uchynieniu art. 117 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym [Ustawa, 2005], co znalazło swoje odzwierciedlenie w projekcie tzw. ustawy deregulacyjnej [Projekt, 2012b]. W praktyce uchynienie wspomnianego artykułu oznacza likwidację Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów na dyplomowanego bibliotekarza oraz dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej. Propozycja powyższych zmian legislacyjnych wynika z rządowych planów związanych z tzw. deregulacją zawodów [Projekt, 2012b]. W grupie zawodów objętych deregulacją znalazły się stanowiska bibliotekarza dyplomowanego potraktowane jako odrębny zawód.

W uzasadnieniu do projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów przytoczono:

Projektowana zmiana przenosi na pracodawców kompetencje dotyczące określania warunków, jakie powinien spełniać kandydat do pracy, formy i trybu postępowania kwalifikacyjnego, czy warunków awansowania. Likwidacja wymagań odnośnie stażu, skróci okres między ukończeniem studiów a możliwością podjęcia pracy w bibliotece akademickiej na stanowiskach objętych obecnie regulacjami ministra ds. szkolnictwa wyższego. Proponowane rozwiązanie powinno być zachętą dla wydziałów uczelni prowadzących studia z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej, a także innych kierunków związanych z historią i archiwistyką, które ściśle współpracują z bibliotekami uczelnianymi, by w procesie dostosowywania programów studiów do wymogów związanych z wdrożeniem Krajowych Ram Kwalifikacji w większym stopniu uwzględniły praktykę związaną z pracą biblioteczną lub informacją naukową, archiwalną lub muzealną. W trosce o zachowanie akademickiego prestiżu dyplomowanego bibliotekarza i dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej, nowelizacja ustawy nakłada na uczelnie obowiązek określenia w statutach uczelni dodatkowych kwalifikacji oczekiwanych od kandydatów do zawodu [Projekt, 2012b].

Informacja o planach likwidacji Komisji Egzaminacyjnej zaniepokoiła środowisko bibliotekarzy zatrudnionych w szkołach wyższych, bowiem dotychczasowe wymagania kwalifikacyjne zawarte w rozporządzeniu w sprawie kandydatów na dyplomowanego bibliotekarza oraz dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej [Rozporządzenie, 2006] były jasno określone i jednakowe dla wszystkich kandydatów. Wprawdzie w proponowanych zmianach legislacyjnych zakłada się pozostawienie grupy bibliotekarzy dyplomowanych, lecz o wymaganiach kwalifikacyjnych decydować mają statuty poszczególnych uczelni [Projekt, 2012b, art. 20], co może doprowadzić do dużych rozbieżności w tym zakresie w skali kraju. Już nieraz mieliśmy do czynienia z sytuacją, gdy akty prawne (ustawy, rozporządzenia) posiadały nieprecyzyjne zapisy, które skutkowały różną ich interpretacją w poszczególnych uczelniach (np. różna interpretacja niejasnego zapisu art. 264 ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym spowodowała, że w niektórych uczelniach starsi bibliotekarze i kustosze służby bibliotecznej zachowali 36-dniowe urlopy, w innych natomiast nie) [Ustawa, 2005]. Projekt nie przewiduje nawet żadnych ramowych wymagań kwalifikacyjnych, które byłyby podstawą do określania przez poszczególne uczelnie wymagań szczegółowych.

Zróznicowanie wymagań kwalifikacyjnych doprowadzić może (należałoby nawet przyjąć, że doprowadzić musi) do frustracji i powstania poczu-

cia niesprawiedliwości bibliotekarzy akademickich, którzy chcieliby zmienić miejsce zatrudnienia (uczelni) lub zostaliby z jakichkolwiek powodów zmuszeni do dokonania takiej zmiany.

Pewne nadzieje środowisko wiąże z Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Gdyby udało się przekonać KRASP, by zalecił zapisanie w statutach poszczególnych uczelni jednolitych ramowych wymagań kwalifikacyjnych wobec kandydatów na stanowiska bibliotekarzy dyplomowanych, to prawdopodobnie możliwe byłoby wprowadzenie zbliżonych regulacji we wszystkich uczelniach. Należy jednak pamiętać, że każda uczelnia posiada swoją autonomię i zaproponowane przez Konferencję Rektorów rozwiązanie mogłoby być jedynie zaleceniem, nie obowiązkiem.

Twórcy projektu tzw. ustawy deregulacyjnej uznali, że bibliotekarze dyplomowani to korporacja, a nie kolejny szczebel w karierze zawodowej. A wystarczyło zajrzeć do Wikipedii, gdzie napisano, że „Bibliotekarz dyplomowany – najwyższy stopień naukowo-zawodowy w bibliotekarstwie polskim, nadawany pracownikom bibliotek oraz ośrodków informacji po złożeniu komisyjnego egzaminu państwowego. Zgodnie z art. 108 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 roku (z późn. zm.) bibliotekarze dyplomowani są nauczycielami akademickimi. W Polsce z 30 000 bibliotekarzy, dyplomowanymi jest ok. 400 osób” [Bibliotekarz dyplomowany].

Skoro bibliotekarz dyplomowany to najwyższy stopień w karierze zawodowej, oczywiście, że przedstawiciele tej grupy jest znacznie mniej, niż bibliotekarzy na niższych stanowiskach zawodowych. Dlatego też zaskakująca i niezrozumiała wydaje się być argumentacja, że skoro w Polsce tak mało jest bibliotekarzy dyplomowanych, w stosunku do licznej rzeszy bibliotekarzy nie posiadających uprawnień bibliotekarza dyplomowanego, a w ostatnich 20 latach egzamin kwalifikacyjny zdały tylko 283 osoby, to znaczy, że bibliotekarzem dyplomowanym nie warto być [Wójcik-Adamska, 2012]. Idąc za tym tokiem myślenia można by zadać pytanie: ile osób w tym okresie zostało profesorami? Czy wobec tego warto być profesorem? Może i oni są niepotrzebni?

Niekompetencją wykazali się także niektórzy doradcy ministerialni i dziennikarze, w interpretacji których bibliotekarz dyplomowany oznacza osobę, legitymującą się dyplomem ukończenia studiów bibliotekoznawczych. Potwierdza to w całej swej rozciągłości projekt rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie wymagań kwalifikacyjnych do zajmowania określonych stanowisk w bibliotekach [Projekt, 2012a]. Chyba ze wstydem wyrzucony już został do kosza, ale może warto przypomnieć, że przewidywał on zatrudnienie w bibliotekach publicznych pracowników służby bibliotecznej na stanowiskach od młodszego bibliotekarza do starszego kustosza bez konieczności wykształcenia bibliotekoznawczego, bibliotekarzy dyplomowanych na stanowiskach od asystenta do starszego kustosza – po studiach bibliotekoznawczych

(studia drugiego stopnia, a w przypadku asystenta licencjat, bez jakiegokolwiek stażu) i specjalistów innych zawodów związanych z działalnością biblioteczną na stanowiskach od asystenta dokumentacji naukowej do starszego dokumentalisty (dowolne studia wyższe drugiego lub, w przypadku najniższego stanowiska, pierwszego stopnia). W uzasadnieniu znaleźć można wiele stwierdzeń, z którymi trudno się zgodzić. Z uwagi na to, że w artykule niniejszym zajmujemy się głównie stanowiskami dla bibliotekarzy dyplomowanych, przytoczmy jedynie jedno zdanie ze wspomnianego dokumentu, opisujące skutki wejścia w życie nowych uregulowań: „w związku z obniżeniem wymagań kwalifikacyjnych do zajmowania stanowisk bibliotekarskich ułatwi osobom po studiach w zakresie informacji naukowej i bibliotekoznawstwa zajmowanie stanowisk bibliotekarzy dyplomowanych w bibliotekach publicznych”. Nie wspomniano jednak, że tenże bibliotekarz dyplomowany nie będzie miał możliwości przejścia do biblioteki akademickiej na równorzędne stanowisko, bowiem wymagania kwalifikacyjne zaproponowane w rozporządzeniu MKiDN różnią się zasadniczo od wymagań stawianych obecnie bibliotekarzom dyplomowanym w bibliotekach szkół wyższych. I nie oznacza to w żadnej mierze, że w bibliotekach akademickich wymagania wobec bibliotekarzy dyplomowanych powinny zostać obniżone, bo chyba świat zmierza jednak w innym kierunku, niż tego chcą autorzy omawianego projektu rozporządzenia.

Bez zastanowienia, bez przeprowadzenia rzetelnej analizy powszechnie ogłoszono, że dzięki uwolnieniu zawodu bibliotekarza wzrośnie liczba miejsc pracy. Oczywiście nie wzrośnie, natomiast istnieje obawa, że skoro w bibliotekach na stanowiskach bibliotekarskich można będzie zatrudniać osoby po dowolnych studiach, zabraknie miejsc pracy dla fachowców, czyli absolwentów bibliotekoznawstwa. Napływ do bibliotek akademickich bez wykształcenia kierunkowego spowoduje obniżenie poziomu usług tych instytucji. Może też niepotrzebne okaże się wówczas w ogóle kształcenie w tym zakresie na poziomie uniwersyteckim?

Rzecznik praw absolwenta w *Opinii w sprawie projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (projekt z dnia 6 marca 2012 roku)* napisał:

Deregulacja jest jednym z warunków koniecznych dla ograniczenia barier w dostępie do rynku pracy dla absolwentów uczelni. Dereglamentacja wiąże się przede wszystkim z obiektywnym skróceniem okresu wejścia na rynek pracy w określonych zawodach. O ile można dyskutować o liczbie potencjalnych nowych miejsc pracy w wyniku deregulacji, to niezaprzeczalny i potwierdzony badaniami jest fakt, że deregulacja w zdecydowanej większości przypadków zwiększy liczbę miejsc zatrudnienia, a przede wszystkim skróci okres wejścia absolwenta na rynek pracy [Banaszak, 2012].

Stwierdzenie to jest absurdalne, przynajmniej w odniesieniu do bibliotekarzy. Każdy absolwent bibliotekoznawstwa bezpośrednio po studiach może zostać zatrudniony w bibliotece na stanowisku młodszego bibliotekarza. Warunek – musi znaleźć bibliotekę, która będzie w danym momencie dysponować wolnym etatem. Nic nam nie wiadomo na temat wzrostu liczby etatów („zwiększenie liczby miejsc zatrudnienia”) w bibliotekach. Coraz częściej słyszy się raczej o redukcji etatów i żadne uwolnienie zawodu tego problemu nie rozwiąże, przyczyny braku pracy leżą bowiem zupełnie gdzie indziej. Trafnie ujął to prof. Jacek Wojciechowski pisząc: „A wszystko dzieje się pod oszukańczym hasłem otwarcia miejsc pracy dla młodych ludzi. Oszukańczym – ponieważ tych miejsc nie przybędzie i one wcale nie są wolne. Po prostu eliminuje się żądania specjalnych kwalifikacji. Dentysta niech będzie chirurgiem, a taksówkarz przewodnikiem po Krakowie” [Wojciechowski, 2012].

W dalszej części opinii rzecznik pisze: „plany zawodowe studentów informacji naukowej i bibliotekoznawstwa bardzo rzadko związane są z pracą w bibliotece. Specjalizacja bibliotekarska cieszy się na uczelniach bardzo niskim zainteresowaniem i często nie jest w ogóle uruchamiana. Kierunek ten wybierany jest ze względu na inne oferowane specjalizacje – edytorstwo czy zarządzanie informacją i wiedzą”. Na jakiej podstawie sformułowane zostały powyższe wnioski? Doświadczenia dyrektorów bibliotek akademickich są zgoła inne. Od wielu lat biblioteki zalewane są podaniami o pracę absolwentów bibliotekoznawstwa i informacji naukowej. Być może część absolwentów ostatecznie wybiera inny zawód, między innymi ze względów finansowych, ale nie wydaje się, by było to zjawisko powszechne.

Oceniając działania Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministerstwa Sprawiedliwości, Aleksander Radwański pisze: »Proszę bardzo, otwieramy zawód, który... de facto jest otwarty. Przecież każdy może zostać bibliotekarzem. Robienie z tego „rozbijania korporacji” jest żałosne. Bibliotekarzy nikt się nie boi, więc są łatwym celem i „uwolnienie” ich zawodu łatwym sukcesem« [Radwański, 2012].

Jakie zatem będą szczegółowe rozstrzygnięcia dotyczące trybu oceny kwalifikacji osób, starających się o awans na jedno ze stanowisk przeznaczonych dla bibliotekarzy dyplomowanych? Czy jest szansa na to, by przywrócić dotychczasowy, sprawdzony i ceniony przez środowisko tryb weryfikacji wiedzy osób, które pragną być zatrudnione na jednym ze stanowisk przewidzianych dla bibliotekarzy dyplomowanych? Raczej nie, bo ktoś musiałby przyznać, że nienależycie rozpoznał sprawę i popełnił błąd.

Bibliografia

- Banaszak B. (2012), *Opinia w sprawie projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (projekt z dnia 6 marca 2012 roku)* [online]. [dostęp: 2012-03-20] Dostępny w World Wide Web: <http://www.rgsw.edu.pl/?q=node/41>.
- Bibliotekarz dyplomowany*. W: Wikipedia [online]. 2009 [dostęp: 2012-08-02]. Dostępny w World Wide Web: http://pl.wikipedia.org/wiki/Bibliotekarz_dyplomowany.
- [Dekret, 1947] Dekret z dnia 28 października 1947 roku o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego. Dz. U. 1947r. Nr 66, poz. 415.
- Grzeszczuk M. (2012), *Wypowiedź na Forum EBIB z dnia 2 marca 2012* [online]. [dostęp: 2012-08-16]. Dostępny w World Wide Web: <http://forum.nowyebib.info/pun/viewtopic.php?id=794&p=2>.
- Jazdon A. (2012), *Głos w sprawie deregulacji zawodu bibliotekarza*. „Forum Książki”, nr 1, s. 2–4.
- Kosek J. (2003), *W oczekiwaniu na nową ustawę o szkolnictwie wyższym*. „Bibliotekarz”, nr 11, s. 3–7.
- [Projekt, 2012a] Projekt z dnia 18 maja 2012 roku rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie wymagań kwalifikacyjnych do zajmowania określonych stanowisk w bibliotekach [online]. [dostęp: 2012-08-16]. Dostępny w World Wide Web: http://www.sbp.pl/repository/dokumenty/SBP/projekt_rozporzadzenia_kwalifikacje.pdf.
- [Projekt, 2012b] Projekt z dnia 4 lipca 2012 roku ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów [online]. [dostęp: 2012-08-16]. Dostępny w World Wide Web: <http://ms.gov.pl/pl/deregulacja-dostepu-do-zawodow/>.
- Radwański A. (2012), *Wypowiedź na Forum EBIB z dnia 6 marca 2012* [online]. [dostęp: 2009-03-16]. Dostępny w World Wide Web: <http://forum.nowyebib.info/pun/viewtopic.php?id=794&p=2>.
- [Rozporządzenie, 1930] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 roku o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska I kategorii w państwowej służbie bibliotecznej. Dz. U. z 1930 r. Nr 36, poz. 294.
- [Rozporządzenie, 2006] Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 21 sierpnia 2006 roku w sprawie kandydatów na dyplomowanego bibliotekarza oraz dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej. Dz. U. z 2006 r. Nr 155, poz. 1112.
- [Rozporządzenie, 2011] Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 roku w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej. Dz. U. z 2011 r. Nr 243, poz. 1447.
- [Ustawa, 1920] Ustawa z dnia 13 lipca 1920 roku o szkołach akademickich. Dz. U. z 1920 r. Nr 72, poz. 494.
- [Ustawa, 1933] Ustawa z dnia 15 marca 1933 roku o szkołach akademickich. Dz. U. z 1933 r. Nr 29, poz. 247 z późn. zm.
- [Ustawa, 1951] Ustawa z dnia 15 grudnia 1951 roku o szkolnictwie wyższym

- i o pracownikach nauki. Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205.
- [Ustawa, 1958] Ustawa z dnia 5 listopada 1958 roku o szkolnictwie wyższym. Dz. U. z 1958 r. Nr 68, poz. 336.
- [Ustawa, 1985] Ustawa z dnia 4 maja 1982 roku o szkolnictwie wyższym. Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113.
- [Ustawa, 1990] Ustawa z dnia 27 września 1990 roku o szkolnictwie wyższym. Dz. U. z 1990 r. Nr 65, poz. 385.
- [Ustawa, 1997] Ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach. Dz. U. z 1997 r. Nr 85, poz. 539 z późn. zm.
- [Ustawa, 2005] Ustawa z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym, Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.
- Wojciechowski J. A. (2012), *Wypowiedź na Forum EBIB z dnia 4 marca 2012*, [online]. [dostęp: 2009-03-16]. Dostępny w World Wide Web: <http://forum.nowyebib.info/pun/viewtopic.php?id=794&p=2>.
- Wójcik-Adamska K. (2012), *Deregulacja w bibliotece*. „Rzeczpospolita” [online]. 2012, nr 68 (21.03.2012) [dostęp: 2012-08-23]. Dostępny w World Wide Web: http://archiwum.rp.pl/artukul/1130767_Deregulacja_w_bibliotece.html.

Ewa Dobrzyńska-Lankosz
The legal status of academic librarians
with a special emphasis on qualified librarians

Summary

The paper discusses the most recent legal status of the qualified librarians and documentation and scientific information workers employed by academic libraries. It presents the legal acts that regulate the employment and requested qualifications of academic librarians in Poland, spanning the interwar period until now. It also presents the upcoming changes in the verification of the qualified librarians skills due to the process of the jobs deregulation.